

SİNAN YAŞAR

KÜÇÜK TOPLAYICININ BÜYÜK YOLCULUĞU

2. KİTAP

RESİMLEYEN:
Elif Sakallı

tudem

SİNAN YAŞAR

**KÜÇÜK TOPLAYICININ
BÜYÜK YOLCULUĞU**

KÜÇÜK TOPLAYICININ BÜYÜK YOLCULUĞU

© 2023, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Sinan Yaşar
RESİMLEYEN: Elif Sakallı
EDİTÖR: Ümit Mutlu
DÜZELTİ: Barış İnce
SON OKUMA: Burhan Düzçay
GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

Birinci Baskı: Nisan 2023 (5000 adet)

ISBN: 978-605-285-773-1

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

SİNAN YAŞAR

**KUÇUK TOPLAYICININ
BÜYÜK YOLCULUĞU**

2. KİTAP

Sinan Yaşar

1987 yılında Eskişehir’de doğdu. Gazi Üniversitesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünden mezun olduktan sonra 2009 yılında İstanbul’da devlet okullarında öğretmenliğe adım attı. Yazı hayatına büyükler için öyküler yazarak başladı. Çalışmaları çeşitli dergilerde yayımlandı. 2016 yılından beri çocuklar için kitaplar yazıyor. Kitap okumayı çok seven bir çocuk babası.

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Roman:

Küçük Toplayıcının Büyük Macerası
Küçük Toplayıcının Büyük Yolculuğu

Bölümler

Kalabalık Misafirler	7
Yeni Bir Macera	13
Başlıyoruz!	19
Büyük Keşif	25
Bataklık	31
Porsuk Ağacı	36
Çukur	44
Kaybolan Adam	54
Sifakalar	58
Bilinmeyen Zamanda Bilinmeyen Yer ve Bilinmeyen İnsanlar	65
Hasta Gözler	70
Büyük Gün	77
Elveda Yeni Dünya	83

“Kimsesizdik ama umudumuz vardı...”

- Turgut Uyar

(Geyikli Gece'den)

Birinci Bölüm

Kalabalık Misafirler

Samanyolu Galaksimizde yaklaşık üç yüz milyar yıldız var. Tüm evrende ise bu sayının iki yüz kırk milyar katı kadar yıldız olduğu tahmin ediliyor. Biz de şu anda kim bilir hangi yıldızın çekim gücüne kapılmış, hangi gezegenin üzerindeydik? Belki de aynı gezegende fakat farklı bir zamandaydık...

Delikten gelişimizin üzerinden yaklaşık yarım saat geçmişti fakat hâlâ hiç kimse bir şey yapmamıştı. Denizden alınıp akvaryuma atılmış balıklar gibi şaşkındık. Kimseden çıt çıkmıyordu. Bu tepkisizliği İskender amcanın sesi bozdu:

“Hayatta kalmak için dört şeye ihtiyacımız var. Su, yemek, ateş ve barınak. Burası açık bir arazi, geceleri buz gibi olur. Bir an evvel harekete geçmeliyiz!”

İskender amca her zamanki gibi haklıydı. Herkes bir anda ayaklandı. Yaşadığı şehri savaş yüzünden terk etmek

zorunda kalan insanlar gibi, sürü hâlinde yürüyüşe başladık. Uzaktan hayal meyal görünen ormanlık alanı istikamet olarak belirlemiştik.

İnsanlar şaşkınlık ve korkuyu üzerlerinden hâlâ atamadığı için, yürümekten yorulan ve bu yüzden mızımızlanan çocuklardan başka kimsenin sesi çıkmıyordu.

Saat başı molalar vererek ilerledik. Akşam olmak üzereyken ormanlık bölgeye varmıştık. Havası bir anda kaçan balonlar gibi kendimizi yere bıraktık.

Koparılmış çiçekler misali solgun ve bitkin, birbirimize bakıyorduk.

Bazı kişiler akıllılık edip yanlarında yiyecek getirmişti. Hâliyle tüm gözler onların üzerindeydi. Açtık ve tüm enerjimizi yürümeye harcamıştık. Yiyecek getirenler paylaşmaktan başka çareleri olmadığını anlamıştı ama bir yandan da paylaşmak istemediklerini bakışlarıyla belli ediyorlardı. Sonunda, aç gözlerin havada uçuşan baskısına dayanamadılar ve ne getirdilerse ortak bir noktaya bıraktılar. Yiyeceklerin etrafını saran kasaba halkı, saldırmak için ilk hamleyi bekleyen bir kurt sürüsü gibi yemeklere odaklanmıştı. Bir kişi harekete geçse, piranalar gibi saniyeler içinde ne var ne yok midemize indirecektik.

Kısa süre sonra kalabalıktan zekice bir ses yükseldi:

“Bir dakika! Tüm yemeği tüketirsek yarın ve sonraki günler aç kalırız. Yeni kaynaklar bulana kadar karnımızı idareli şekilde doyurmalıyız.”

Kalabalıktan gelen sesin haklılığını doğrulayan mırıldanmalar yükseldi. Aynı ses konuşmaya devam etti:

“Paylaşmak, görev dağılımı yapmak, önemli kararlar almak için bu grubun bir lidere ihtiyacı var.”

Kalabalığın arkalarından, bu kez daha silik bir ses yükseldi:

“Şimdi bunun zamanı mı? Önce karnımızı doyuralım. Çocuklar açlıktan ağlıyor.”

İskender amca konuşmanın tartışmaya dönüşmesini engellemek için direksiyonu eline aldı:

“Herkes sakin olsun. Önce yemek paylaşımı yapacağız. Daha sonra büyük gruplara bölüneceğiz. Her grup kendi ateşi için odun toplayacak. Bu geceyi ateşin başında geçireceğiz. Yarın da kurumuş dallardan barınaklar yapıp geçici bir köy kuracağız. Fakat önce karnımızı doyuralım.”

Şöyle bir baktı. “Aramızda lokantada çalışan var mı?” diye seslendi kalabalığa. Üç dört kişi el kaldırıncaya yemek sorunu çözülmüş oldu. Herkese eşit miktarda dağıttılar, biz de bir öğünlük yemeğimize kavuştuk.

Yemekten sonra insanlar kendi tanıdıkları veya akrabalarıyla gruplara bölündüler. Topladıkları çalı çırpılarıyla ateş yaktılar. Anneler çocuklarını sarıp sarmalıyor, babalar odun toplamak için sırayla kalkıp oturuyordu. Havanın kararmasıyla birlikte her gruptan birer kişi sırayla nöbet tutmaya gidiyor, nöbeti biten de hemen uykuya dalıyordu.

Bense göz ucuyla, ateşten kopan kıvılcımların yıldızlara doğru yolculuğunu izleyip hayallere dalıyordum. Hayaller bir süre sonra rüyalarla kucaklaşıp beni uykunun huzurlu kollarına bıraktı.

Ateşin ve annemin sıcaklığıyla geçirdiğim ilk geceyi buz gibi sabah rüzgârı sona erdirdi. Bir kış günü gürül gürül yanan sobalı bir odadan çıkmışım gibi titreyerek uyandım.

Bunun farkına varan annem alnıma yumuşak bir öpücük bıraktı: “Ne güzel uyudun Kahraman.”

Annem doğru söylüyordu. Çok güzel uyumuştum. Kasaba halkı çoktan uyanmış, işe koyulmuştu. Tüm aileler karınca gibi çalışıyordu. Ben de payıma düşen kahvaltıyı mideme indirdikten sonra babama yardım etmeye başladım.

Neredeyse hiç dinlenmeden odunlar, çalılar taşıyarak kulübeler yapmaya başladık. Yaprakları dökülmemiş kuru ağaç dalları, büyük otlar ve sopalara kullanarak derme çatma barınaklar inşa ediyorduk. Kendi evini bitirenler, daha yavaş ya da beceriksiz olanlara yardım ediyordu. Şartlar ne kadar zor olursa olsun, çaresizlik ve korku ne kadar artarsa artsın insanoğlu asla pes etmiyordu. Hayatta kalmak için, nereye çıktığı belli olmayan bir delikten bir çırpıda geçebiliyordu.

El ele vererek bir günde köyümüzü bitirmiştik. Şimdi, çadırlar ve kulübeler sayesinde, herkesin başını sokacak bir yuvası vardı. İşte tam da şu anda, yaşamaya hazırдық!

SİNAN YAŞAR

KÜÇÜK TOPLAYICININ BÜYÜK YOLCULUĞU

Kahraman, arkadaşları ve kasaba sakinleri, hiç bilmedikleri bir toprakta, hiç beklemedikleri bir ruh hâлиндeler. Hayatta kalmak elbette birinci öncelikleri, fakat ondan sonrası da var: Etrafı keşfederek önlem almaları ve nerede olduklarını anlamaları gerekiyor.

Hatta belki, hangi *zamanda* olduklarını...

Sinan Yaşar, *Küçük Toplayıcının Büyük Yolculuğu*'nda yine enfes bir dünyanın kapılarını ardına dek açarak unutulmaz, fantastik bir macera anlatıyor.

ISBN: 978-605-285-773-1

9 786052 857731

tudem.com

tudemyayingrubu